

RIKSDAGENS SVAR 46/2001 rd

Regeringens proposition med förslag till bestämmelser om villkorligt fängelse i strafflagen och till vissa lagar som har samband med den

Ärende

Regeringen har till 2000 års riksdag överlämnat sin proposition med förslag till bestämmelser om villkorligt fängelse i strafflagen och till vissa lagar som har samband med den (RP 177/2000 rd).

Beredning i utskott

Lagutskottet har i ärendet lämnat sitt betänkande (LaUB 8/2001 rd).

Beslut

Nu församlade riksdag har antagit följande lagar:

Lag

om ändring av strafflagen

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till strafflagen av den 19 december 1889 (39/1889) ett nytt 2 b kap. som följer:

2 b kap.

Villkorligt fängelse

1 §

Valet mellan villkorligt och ovillkorligt fängelse

Ett fängelsestraff på viss tid som uppgår till högst två år kan förklaras villkorligt (*villkorligt fängelse*), om inte brottets allvarlighet, gärningsmannens skuld sådan den framgår av brottet eller gärningsmannens tidigare brottslighet förutsätter att ovillkorligt fängelse döms ut.

För ett brott som någon har begått före fyllda 18 år får dock inte dömas till ovillkorligt fängelsestraff, om det inte finns vägande skäl.

2 §

Tilläggsåtgärder i samband med villkorligt fängelse

Om enbart villkorligt fängelse inte kan anses vara ett tillräckligt straff för brottet, kan dessutom dömas ut böter eller, om det villkorliga fängelsestraffet överstiger ett år, samhällstjänst i minst 20 och högst 90 timmar.

Den som inte hade fyllt 21 år när brottet begicks kan dömas till villkorligt fängelse förenat med övervakning under en prøvotid, om detta skall anses motiverat för att främja gärningsmannens möjligheter att anpassa sig i samhället och för att förhindra återfall i brott.

Om böter, samhällstjänst och övervakning som döms ut utöver villkorligt fängelse gäller vad som bestäms särskilt om detta. Samhällstjänsten kan dock förvandlas till fängelse i minst fyra och högst 90 dagar.

3 §

Innebörden av villkorligt fängelse

När villkorligt fängelse döms ut, skjuts verkställigheten av straffet upp för en prøvotid. Prövotiden för villkorligt fängelse är minst ett och högst tre år. Prövotiden börjar löpa från det att domen avkunnas eller meddelas.

Straffet förfaller, om det inte enligt 5 § bestäms att straffet skall verkställas.

4 §

Meddelande om verkningarna av domen

Den som har dömts till villkorligt fängelse skall när domen avkunnas eller meddelas underättas om vilken dag prøvotiden upphör samt på vilka grunder det kan bestämmas att straffet skall verkställas.

5 §

Förordnande om verkställighet av villkorligt fängelse

Domstolen kan bestämma att ett villkorligt fängelsestraff skall verkställas, om den dömd under prøvotiden begår ett brott för vilket han eller hon enligt domstolens prövning borde dömas till ovillkorligt fängelse och om åtal för detta brott har väckts inom ett år från prøvotidens utgång. För det straff som skall verkställas och det straff som döms ut för det brott som begåtts under prøvotiden bestäms då ett gemensamt ovillkorligt fängelsestraff tillsammans med fängelsestraff som skall dömas ut samtidigt för andra brott, med iakttagande av vad som bestäms i 7 kap.

Domstolen kan också bestämma att det villkorliga fängelsestraffet skall verkställas endast delvis, varvid straffet till övriga delar förblir villkorligt med samma prøvotid som tidigare.

Denna lag träder i kraft den 200 .

Lag

om upphävande av lagen om villkorligt straff

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Genom denna lag upphävs lagen den 13 februari 1976 om villkorligt straff (135/1976) jämte ändringar.

2 §

Denna lag träder i kraft den 200 .

Samma dag förfaller sådana bötesstraff som har förklarats villkorliga med stöd av den lag som upphävs och som inte har förfallit med stöd av 6 § i nämnda lag.

Lag

om ändring av lagen om unga förbrytare

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen den 31 maj 1940 om unga förbrytare (262/1940) 7 och 13 §, sådana de lyder i lag 137/1976, samt
ändras 8 § och 27 § 2 mom., av dessa lagrum 27 § 2 mom. sådant det lyder i lag 323/1983, som följer:

8 §

Syftet med övervakningen av den som har dömts till villkorligt fängelsestraff är att hindra den dömden från att begå nya brott och att stödja personen i hans eller hennes strävan att leva klanderfritt.

rättegångslagen eller ett arreststraff skall verkställas samtidigt med ett ovillkorligt fängelsestraff som har dömts ut för ett annat brott, kan också ett fängelse- eller arreststraff som har dömts ut i ett mål som har behandlats så som avses i militära rättegångslagen avtjänas i ungdomsfängelse.

27 §

Om ett fängelsestraff på viss tid som har dömts ut för ett brott som avses i 2 § militära

Denna lag träder i kraft den 200 .

Lag

om ändring av 2 och 10 § straffregisterlagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i straffregisterlagen av den 20 augusti 1993 (770/1993) 2 § 1 mom. och 10 § 1 mom., sådana de lyder i lag 1061/1996, som följer:

2 §

I straffregistret antecknas på basis av domstolarnas meddelanden uppgifter om avgöranden genom vilka någon i Finland har dömts till ovillkorligt fängelsestraff, samhällstjänst eller villkorligt fängelse eller till böter, samhällstjänst eller övervakning utöver villkorligt fängelse, till ungdomsstraff, böter i stället för ungdomsstraff eller till avsättning, eller genom vilka någon lämnats obestraftad med stöd av 3 kap. 3 § strafflagen (39/1889). I straffregistret antecknas dock inte uppgifter om förvandlingsstraff för bö-

ter eller fängelsestraff som har dömts ut med stöd av civiltjänstlagen (1723/1991). I straffregistret antecknas också uppgifter om avgöranden genom vilka en juridisk person har dömts till samfundsbot.

10 §

Uppgifter skall utplånas ur straffregistret enligt följande:

1) uppgifter om villkorligt fängelse och om böter, samhällstjänst eller övervakning som har

dömts ut utöver villkorligt fängelse, om ungdomsstraff, böter i stället för ungdomsstraff samt om avsättning och samfundsbot sedan fem år förflutit,

2) uppgifter om ovillkorligt fängelsestraff på högst två år och om samhällstjänst sedan tio år förflutit, samt

3) uppgifter om ovillkorligt fängelsestraff på över två och högst fem år samt om dom genom

vilken någon lämnats obestraftad med stöd av 3 kap. 3 § strafflagen sedan tjugo år förflutit från det den lagakraftvunna domen gavs.

Denna lag träder i kraft den 200 .

Samma dag utplånas ur straffregistret de anteckningar om villkorliga böter som finns i registret.

Lag

om ändring av lagen om samarbete mellan Finland och de övriga nordiska länderna vid verkställighet av domar i brottmål

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 20 juni 1963 om samarbete mellan Finland och de övriga nordiska länderna vid verkställighet av domar i brottmål (326/1963) 12 § 2 mom., 13 § och 14 § 3 mom., sådana de lyder i lag 138/1976, som följer:

12 §

Sedan det har bestämts att övervakningen skall ordnas i Finland, skall bestämmelserna i 2 b kap. strafflagen (39/1889) tillämpas på förordnande om verkställighet av villkorligt fängelse, om inte något annat bestäms nedan.

13 §

Också en sådan i något annat nordiskt land villkorligt dömd beträffande vilken det inte har bestämts att övervakningen skall ordnas i Finland kan, om personen i fråga här döms för ett under prøvotiden begånget brott, med tillämpning av bestämmelserna i 2 b kap. strafflagen förklaras ha förverkat förmånen av det villkorliga straffet.

14 §

Om domstolen finner att det på grund av 2 b kap. strafflagen borde bestämmas att ett villkorligt straff som har dömts ut i ett annat nordiskt land skall verkställas eller att i fråga om en villkorligt dömd borde vidtas åtgärder på grund av att personen i fråga har underlåtit att iaktta sådana särskilda villkor eller föreskrifter som förutsätts i domen eller som har meddelats med stöd av den, kan domstolen hänskjuta ärendet till den stat där domen har givits eller där den dömde står under övervakning.

Denna lag träder i kraft den 200 .

Lag

om upphävande av 1 § 3 mom. lagen om strafforderförfarande

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §	2 §
Genom denna lag upphävs 1 § 3 mom. lagen den 26 juli 1993 om strafforderförfarande (692/1993).	Denna lag träder i kraft den 200 .

Helsingfors den 22 maj 2001